Dosarul nr.3-380/2025

HOTĂRÎRE
În numele legii

26 decembrie 2025 **mun.Chişinău**

Judecătoria Chișinău (Sediul Rîșcani)
Instanța compusă din:
Președintele ședinței, judecătorul Veronica Jomiru-Niculiță
Grefier Victorița Colesnic
Interpret Foltea Inesa,

Cu participarea:
Reclamantului Vemireddy Kishore Reddy,
Avocatului reclamantului în baza mandatului din 29.01.2025, Bîrcă Ludmila,
Reprezentantului pârâtului în baza procurii din 02.01.2025, valabilă până la 31.12.2025, Nestor-Artur Taşlîc,

a judecat acțiunea de contencios administrativ intentată la cererea de chemare în judecată depusă de *Vemireddy Kishore Reddy* către Inspectoratul General pentru Migrație, Direcția Azil și Apatridie privind anularea actului administrativ individual defavorabil,

c o n s t a t ă :

<u>Aspecte de procedură.</u>

La 29.01.2025, reclamantul *Vemireddy Kishore Reddy* prin intermediul avocatului, Ludmila Bîrcă a depus cerere de chemare în judecată împotriva pârâtului Inspectoratul General pentru Migrație a Ministerului Afacerilor Interne privind anularea deciziei nr.7671/24/DAA din 05.12.2024, prin care a fost respinsă cererea de acordare a azilului.

La 29.01.2025, potrivit fișei de repartizare, cauza a fost repartizată judecătorului, Veronica Jomiru-Niculiță (f.d.1) și acceptată în procedura de contencios administrativ, la 30.01.2025 (f.d.20).

Pretențiile și argumentele reclamantei:

Prin cererea de chemare în judecată, reclamanta a solicitat:

(1) anularea Deciziei nr.7671/24/DAA din 05.12.2024 *a Direcției Azil și Apatridie al Inspectoratului General pentru Migrațiune;*

(2) adoptarea deciziei privind acordarea azilului pe teritoriul Republicii Moldova.

În motivarea acțiunii, reclamantul a indicat că prin decizia nr.7671/24/DAA din 05.12.2024 i-a fost respinsă cererea de azil. Nu este de acord cu soluția adoptată, o consideră ilegală şi pasibilă anulării.

A indicat că s-a născut la *****, or. ***** India. Este cetăţean al Indiei, de naționalitate indian şi de religie hindusă, în sensul dat a prezentat copia paşaportului naţional nr.*****, eliberat la 30.11.2022 şi valabil până la data de 29.11.2032.

Referitor la motivul plecării din ţara de origine, a relatat că a plecat din India în luna iulie 2024 şi a venit în Republica Moldova din cauza că avea probleme cu familia, deoarece prietena sa era de religie islamică, iar tatăl său ia luat pașaportul ca să nu aibă posibilitatea de a înregistra căsătoria. A fost atacat şi lovit de mai multe persoane, în cele din urmă a decis să plece din India în Kazahstan, Federația Rusă, Republica Belarus şi Georgia. Ulterior, solicitantul s-a reîntors în India, însă din nou a fost atacat şi i-au fost cauzate leziuni grave, ca urmare și-a perfectat viză şi a venit în Republica Moldova.

Referitor la motivul solicitării azilului a declarat că nu doreşte să revină în țara de origine din considerentul că nu se simte în siguranță şi viața sa ar fi în pericol, iar întoarcerea poate să aducă la consecințe grave în privința sa.

În susținerea poziției sale a invocat informația cu privire la țara de origine, astfel potrivit portalului de stiri https://alfaomega.tv/- Temerile de violență şi persecuție religioasă în creştere în India au determinat 21 de națiuni să solicite țării să protejeze libertatea religioasă. Comunitatea internațională condamnă creșterea violenței, discursurile instigatoare la ură şi răspândirea legilor anti-conversie în toată țara. Andrew Boyd de la Release International, cu sediul în Marea Britanie, spune aceste legi vizează creştinii, musulmanii şi alte minorități religioase care îşi împărtășesc credința, împiedicându-i efectiv pe hinduşi să-şi schimbe religia. Un număr tot mai mare de state indiene au adoptat acum legi anti-conversie şi există o mişcare de a aplica o interdicție la nivel național.

Consideră că Direcția Azil şi apatridie din cadrul Inspectoratului General Pentru Migrație al MAI nu a efectuat o verificare minuțioasă a cererii reclamantului de oferire a unei protecții pe teritoriul Republicii Moldova prin prisma art.17 alin.(1) al legii nr.270 privind azilul în Republica Moldova.

Indică că la soluționarea cererilor de azil, autoritățile competente aveau obligația să cerceteze toate aspectele relevante ale cererii de azil, în colaborare cu solicitantul, după caz, sau la solicitarea acestuia, art. 42 al Legii menționate.

Concluzionează că în decizia contestată lipseşte atât „cercetarea tuturor aspectelor relevante ale cererii de azil", prevăzută de art. 42 al Legii 270, cât și întemeierea autorităților competente „pe evenimente care au avut loc anterior părăsirii țării de origine, cât și pe cele care s-au desfăşurat ulterior părăsirii țării sale de origine", care este obligatorie în virtutea prevederilor art. 48 al aceleiaşi Legi 270.

Mai mult, la examinarea cererii de azil, organul competent era necesar să stabilească legătură cauzală între actele de persecuție la care se presupune că a fost supus şi decizia sa de a fugi din ţară, motivele pentru care solicită acordarea unei forme de protecţie, de faptele relevante referitoare la țara de origine, de declarațiile și documentele relevante prezentate, inclusiv de informațiile cu privire la faptul dacă a fost supus persecuţiei sau la posibilitatea de a fi persecutat sau expus unor vătămări grave la întoarcere în țara de origine.

Argumentele pârâtului:

Reprezentantul Inspectoratului General pentru Migrațiune a depus referință la cererea de chemare în judecată, prin care a solicitat respingerea cererii ca neîntemeiată (f.d.22-29).

Pârâtul a indicat că solicitantul este cetațean al Indiei, născut în or. ***** India, de naționalitate indian şi de religie hindus. În anul 2022 a făcut cunoştință cu o domnişoară, care era de religie musulmană, iar după ce rudele sale au aflat despre relația lor au fost împotriva acesteia, din cauza că domnișoara era de religie musulmană. Tatăl său i-a luat paşaportul pentru a nu avea posibilitatea de a înregistra căsătoria, a fost agresat fizic de mai multe persoane necunoscute şi, presupune că din cauza relației sale.

Urmare, solicitantul a decis să plece din India în Kazahstan (pe o perioadă de trei luni), Federația Rusă (pe o perioadă de două luni), Republica Belarus (pe o perioadă de 15 zile), Georgia (pe o perioadă de trei luni) şi Uzbekistan (pe o perioadă de două - trei luni).

Ulterior, s-a reîntors în India, unde din nou a fost atacat de o persoană care a încercat să-i taie gâtul, însă a opus rezistență, drept consecință solicitantul a fost lovit în cap. Solicitantul presupune că a fost atacat de către un membru al partidului RSS (partid aflat la guvernare). Dânsul la fel era membru de partid de la vârsta de 17 ani. Consideră că acel atac a avut tangență cu relația sa, astfel au vrut să-l pedepsească public. Urmare, solicitantul a indicat că a aplicat la viza turistică din Republica Moldova, astfel în luna iulie 2024 a venit în Republica Moldova.

Nu poate reveni în țara de origine din cauza relației sale, viața îi este în pericol şi este considerat de către membrii partidului RSS, drept trădător.

Pârâtul a indicat că în urma examinării mențiunilor declarate de către solicitantul de azil au fost luate în considerare declarațiile acestuia potrivit carora nu dorește să revină în țara de origine (India), prin prisma prevederilor art.17 alin.(1) din legea nr.270/2008 și s-a stabilit că acesta a părăsit țara de origine, ulterior s-a aflat în mai multe țări ca Kazahstan, Federația Rusă, Republica Belarus, Georgia şi Uzbekistan și în nici o țară nu a manifestat voința de a solicita protecție. Ulterior revenind în țara de origine.

Totodata, acesta nu a individualizat nici o temere rezonabila privind existența riscului asupra vieții și integrității persoanei.

A conchis pârâta că solicitantul nu a individualizat nici o temere rezonabilă privind existența riscului asupra vieții și integrității personale ori declarațiile făcute urmează a fi analizate în contextul unor situații concrete cu cunoașterea condițiilor din țarea de origine,

acesta a relatat informanții destul de vaste ne individualized nici o afecțiune îndreptata asupra sa ce ar prezenta un pericol pentru viața ți integritatea personală.

La fel, pârâtul consideră că în speță reclamantul nu a justificat iminența persecutării sale în țara de origine pe principii stabilite de lege pentru acordarea azilului din partea unor agenți de persecuție sau vătămari grave, după cum acestea sunt definite la art.47 al legii indicate și, iminent, existența unei temeri bine întemeiate a reclamantului de a fi persecutată sau existența riscului real de a fi supus unor vătămari grave în țara de origine. Ori , în cadrul notei de interviu reclamantul a stipulat că a avut de suferit din cauza relației sale, doar din partea familiei şi a unor persoane necunoscute.

La caz nu sunt aplicabile nici prevederile art.44 al legii nr.270/2008, în sensul dat potrivit hotărârii Judecătoriei Chişinău (sediul Buiucani) din 22.08.2024 s-a recunoscut vinovat Vemireddy Kishore Reddy în comiterea contravenției prevăzută la art.333 alin. (1) Cod contravențional, manifestată prin încălcarea regulilor de şedere în Republica Moldova, prin nepărăsirea voluntară teritoriului țării la expirarea termenului de aflare acordat, aplicându-i-se o sancțiune contravențională cu amendă în mărime de 12 (douăsprezece) unități convenționale, ceea ce constituie 600 (sase sute) lei.

Concomitent, a fost admis demersul privind aplicarea măsurii de siguranță, s-a dispus expulzarea de pe teritoriul Republicii Moldova a cetățeanului Indiei, Vemireddy Kishore Reddy, s-a dispus luarea în custodie publică a cetățeanului Indiei, Vemireddy Kishore Reddy, pe un termen ce nu va depăşi perioada de 30 (treizeci) zile, cu plasarea în Centrul de plasament temporar alstrăinilor al Inspectoratului General pentru Migrație al MAI.

În motivarea demersului s-a indicat că la 22 august 2024, a fost depistat cetățeanul Indiei, Vemireddy Kishore Reddy, în situație de aflare ilegală în țară, depăşind termenul legal de aflare, ignorând prevederile art.84[1] alin. (2) al legii nr.200 din 16 iulie 2010. Respectiv, cetățeanul Indiei, Vemireddy Kishore Reddy, a săvârşit contravenția prevăzută de art.333 alin.(1) Cod contravențional, manifestată prin încălcarea regulilor de şedere în Republica Moldova, prin nepărăsirea voluntară a teritoriului țării la expirarea termenului de aflare acordat.

A reiterat că solicitantul de azil nu este supus acțiunilor ce ar duce la încălcarea drepturilor sale fundamentale care să constituie acte de persecuție definite la art.45 alin.(1)(2), ori să prezinte probe pertinente și convingătoare că viața sa în caz de reîntoarcere în țara de origine s-ar fi aflat în pericol, prevăzut de art.45 alin.(3) al legii nr.270/2008 sau a unor tratamente contrare prevederilor art.3 din Conventia Europeană a Drepturilor Omului în vederea solicitării protecției umanitare prevăzute de art.19 din legea nr.270/2008, părăsind țara de origine din alte considerente.

Astfel, după cercetarea notei de interviu s-a stabilit că solicitanta de azil nu a invocat argumente plauzibile sau probe veridice, care să demonstreze că la reîntoarcerea sa în țara de origine există un risc real de a fi supusă unor tratamente contrare prevederilor art.3 CEDO.

<u>Argumentele participanților în ședința de judecată:</u>

Reclamantul și avocatul său au susținut cererea de chemare în judecată și au solicitat admiterea acesteia.

Reprezentantului pârâtului a solicitat respingerea acțiunii inițiale, ca fiind neîntemeiată.

MOTIVAREA INSTANȚEI DE JUDECATĂ

Înainte de a ajunge la concluziile de mai jos, judecătorul a reflectat în mod egal în privința tuturor probelor din dosar. În special, s-a ținut cont de legătură reciprocă și capacitatea lor de a răspunde specific și explicit la chestiunile principale ridicate de participanți (art.130 alin.(3), (4) CPC). Astfel, instanța de judecată s-a concentrat pe acelea argumente, dovezi și afirmații, care au importanță și sunt decisive pentru soluționarea corectă a cauzei civile (art.118 alin.(3) CPC).

Instanța de judecată și-a întemeiat hotărârea numai pe circumstanțele constatate nemijlocit și pe probele cercetate în ședință de judecată.

<u>Admisibilitatea acțiunii</u>

Prevederile art.207 din Codul Administrativ enunță temeiurile de bază de admisibilitate a cererii de chemare în judecată formulată în instanța de contencios administrativ:

În privința primei condiții de admisibilitate se constată că decizia Inspectoratului General pentru Migrație cu nr.7671/24/DAA din 05.12.2024 privind respingerea cererii de azil, în sensul prevederilor art.10 și 11 ale Codului administrativ, reprezintă un act administrativ individual, emanând de la o autoritate publică ca măsură oficială întreprinsă de autoritatea publică pentru reglementarea unui caz individual, având caracter defavorabil, ori reclamantul pretinde că prin acesta i-a fost încălcat dreptul de a beneficia de protecție pe teritoriul Republicii Moldova.

La caz, cu referire la cele menționate, instanța reține că reclamanta revendică apărarea pe calea controlului judecătoresc a unui drept la azil pe teritoriul RM în sensul art.17 Cod administrativ. Corespunzător, condiția revendicării unui drept legitim este întrunită.

Competența pentru examinarea prezentei acțiuni, în conformitate cu prevederile art.191 alin.(1) și art.196 alin.(1) Cod administrativ revine Judecătoriei Chișinău (sediul Rîșcani), astfel, cererea de chemare în judecată fiind depusă cu respectarea dispozițiilor legale menționate.

Referitor la condiția de respectare a remediului extrajudiciar cu privire la anularea actului administrativ individual defavorabil până la înaintarea acțiunii în contenciosul administrativ, instanța de judecată reține că potrivit prevederilor art.61 alin.(1) din legea privind azilul în Republica Moldova nr.270 din 18.12.2008, *deciziile privind cererile de azil pot fi atacate pe calea contenciosului administrativ fără respectarea vreunei proceduri prealabile.*

În acest sens, instanța de judecată constată că, la caz procedura prealabilă nu urma a fi efectuată, iar reclamantul a respectat procedura de contestare a deciziei privind cererea de azil, direct în instanța de judecată.

La fel, ținând cont de prevederile art.209 alin.(1) și (2) lit. a), raportate la circumstanțele constatate, instanța de judecată concluzionează asupra respectării de către reclamantă a termenului de depunere a acțiunii. Or, actele cauzei atestă că decizia contestată a fost emisă la 05.12.2024, comunicată reclamantului la 06.01.2025, iar cererea de chemare în judecată a fost depusă la 29.01.2025, în interiorul termenului reglementat de art.209 al Codului administrativ.

Astfel, acțiunea este admisibilă.

Legislația aplicabilă

Legea nr.270 din 18.12.2008 privind azilul în Republica Moldova,

Articolul 3 *În sensul prezentei legi, următoarele noţiuni principale semnifică:*

azil *– instituţie juridică prin al cărei intermediu statul oferă străinului protecţie, recunoscîndu-i statutul de refugiat şi acordîndu-i protecţie umanitară, protecţie temporară sau azil politic;*

azil politic *– protecţie excepţională acordată străinului de către Preşedintele Republicii Moldova;*

beneficiar de protecţie internaţională *– cetăţean străin sau apatrid căruia i s-a recunoscut statutul de refugiat sau i s-a acordat protecţie umanitară, astfel cum sînt definite la art.17 şi 19;*

Articolul 16 -Formele de protecţie

În condiţiile prezentei legi, pe teritoriul Republicii Moldova persoanei i se acordă una din următoarele forme de protecţie: a) statutul de refugiat; b) protecţie umanitară; c) protecţie temporară; d) azil politic.

Articolul 17 -Statutul de refugiat

Statutul de refugiat se recunoaşte, la solicitare, străinului care, în virtutea unei ***temeri bine întemeiate de a fi persecutat*** *pe motive de rasă, religie, naţionalitate, apartenenţă la un anumit grup social sau opinie politică, se află în afara ţării a cărei cetăţenie o deţine şi care nu poate sau, datorită acestei temeri, nu doreşte să se pună sub protecţia acestei ţări; sau care, nedeţinînd nici o cetăţenie şi găsindu-se în afara ţării în care îşi avea domiciliul legal şi obişnuit, ca urmare a unor astfel de evenimente, nu poate sau, datorită respectivei temeri, nu doreşte să se reîntoarcă.*

Articolul 19 Protecţia umanitară

Protecţia umanitară se acordă străinului care nu îndeplineşte condiţiile pentru recunoaşterea statutului de refugiat, dar în a cărui privinţă există motive serioase şi întemeiate de a crede că, în cazul în care ar fi trimis în ţara sa de origine, ar fi supus unui risc real de a suferi vătămările grave definite la art.45 alin.(3) şi nu poate sau, ca urmare a acestui risc, nu doreşte să obţină protecţia respectivei ţări.

Articolul 43 -Cerinţele privind examinarea cererii

(1) Cererile de azil sînt examinate în mod individual, obiectiv şi imparţial de către un personal calificat, care cunoaşte standardele relevante aplicabile în domeniul legislaţiei privind azilul.

(2) La examinarea cererii se vor lua în considerare informaţiile precise şi actualizate din surse diferite despre situaţia generală din ţara de origine a solicitantului de azil, pentru evaluarea situaţiei lui personale.

(3) Motivele de acordare a unei forme de protecţie, în condiţiile prezentei legi, se examinează în cadrul unei proceduri unice, succesiv, din perspectiva corespunderii definiţiei de refugiat şi aflării în una din situaţiile pentru care se acordă protecţie umanitară.

(4) Cererile de acordare a protecţiei temporare se examinează în conformitate cu art.22–27.

Articolul 45 -Persecuţia şi vătămările grave

(1) Actele considerate ca fiind o persecuţie, în sensul art.17, trebuie:

a) să fie suficient de grave prin natura sau prin repetarea lor pentru a putea constitui o violare gravă a drepturilor fundamentale ale omului, în special a drepturilor de la care nu se pot face derogări potrivit art.15 alin.(2) din Convenţia europeană pentru apărarea drepturilor omului şi a libertăţilor fundamentale, încheiată la Roma la 4 noiembrie 1950, ratificată de Republica Moldova prin Hotărîrea Parlamentului nr.1298-XII din 24 iulie 1997;

b) să reprezinte o multitudine de măsuri, inclusiv violări ale drepturilor omului, care sînt suficient de grave pentru a afecta o persoană în măsura menţionată la lit.a).

(2) ***Actele de persecuţie care pot fi calificate ca atare potrivit alin.(1) pot să ia forma:***

a) actelor de violenţă fizică şi psihică, inclusiv a celor de violenţă sexuală;

b) măsurilor legale, administrative, poliţieneşti şi/sau judiciare care sînt discriminatorii sau care sînt aplicate într-o manieră discriminatorie;

c) acuzării sau pedepsei discriminatorii sau disproporţionate;

d) imposibilităţii rejudecării ca urmare a unei pedepse discriminatorii sau disproporţionate;

e) acuzării sau pedepsirii ca urmare a refuzului de îndeplinire a serviciului militar în caz de conflict, atunci cînd îndeplinirea serviciului militar ar presupune săvîrşirea de infracţiuni sau de acte care cad sub incidenţa clauzelor de excludere prevăzute la art.17;

f) abuzurilor şi actelor discriminatorii împotriva unor persoane din motive de gen sau abuzurilor şi actelor discriminatorii împotriva minorilor.

Articolul 46 -Motive de persecuţie

(1) La aprecierea motivelor de persecuţie, autorităţile competente trebuie să ţină cont de următorii factori:

a) *conceptul de rasă*, care include considerente de culoare, descendenţă sau de apartenenţă la un anumit grup etnic;

b) *conceptul de religie*, care include orientarea spre credinţe teiste, nonateiste şi ateiste, participarea sau neparticiparea la ritualuri formale în public sau în mod privat, fie singur, fie

împreună cu alţii, alte acte religioase sau exprimări ale credinţelor, sau forme de conduită personală ori comună bazate sau impuse de o anumită religie;

c) *conceptul de naţionalitate* nu se va limita la noţiunea de cetăţenie sau la apatridie, dar va include apartenenţa la un grup determinat prin identitatea sa culturală, etnică sau lingvistică, prin originile geografice sau politice comune ori prin relaţia pe care o are cu populaţia unui alt stat;

d) *conceptul de grup social*, în cazul în care:

-membrii numitului grup au caracteristici înnăscute sau un trecut comun, care nu poate fi schimbat, sau trăsături ori credinţe atît de importante pentru identitate şi conştiinţă încît persoana nu poate fi forţată să renunţe la ele;

- grupul are o identitate distinctă în ţara respectivă deoarece este perceput ca fiind diferit de restul societăţii;

- în funcţie de circumstanţele din ţara de origine, un anumit grup social poate include un grup bazat pe trăsături comune orientării sexuale. Orientarea sexuală nu poate fi considerată o trăsătură a grupului social, în sensul prezentului articol, atunci cînd acţiunile specifice orientării sexuale sînt fapte penale potrivit legislaţiei Republicii Moldova. Aspectele referitoare la sexe pot fi incluse în noţiunea de orientare sexuală, cu condiţia să nu fie unicul motiv al aplicării acestui articol;

e) *conceptul de opinie politică*, care include deţinerea unei opinii cu privire la o anumită problemă, legată de eventuali agenţi de persecuţie menţionaţi la art.47 şi de politicele şi metodele acestora, indiferent dacă acea opinie a fost sau nu manifestată de solicitant.

(2) Conform noţiunii de refugiat, trebuie să existe ***o legătură*** <u>între</u> *motivele* menţionate în prezentul articol <u>şi</u> *actele de persecuţie* stabilite la art.45 alin.(1) şi (2).

(3) În evaluarea temerii bine întemeiate de persecuţie nu are importanţă că solicitantul are trăsăturile rasiale, religioase, de naţionalitate, sociale sau politice care au determinat acţiunea de persecuţie, cu condiţia ca o asemenea caracteristică să-i fi fost atribuită de către agentul de persecuţie.

Articolul 47 <u>Agenţii de persecuţie sau vătămări grave</u>

Agenţi de persecuţie sau vătămări grave sînt:

a) statul;

b) partidele sau organizaţiile care au sub control statul sau o parte importantă din teritoriul statului;

c) agenţii neguvernamentali, în cazul în care se poate demonstra că agenţii menţionaţi la lit.a) şi b), inclusiv organizaţiile internaţionale, nu pot sau nu doresc să acorde o protecţie împotriva persecuţiei sau a vătămărilor grave în sensul art.47.

Articolul 48

Temerea bine întemeiată de a fi persecutat sau riscul real de a fi supus unor vătămări grave

(1) ***La evaluarea temerii bine întemeiate de persecuţie*** *sau a riscului real de a fi supus unor vătămări grave, <u>autorităţile competente trebuie să se bazeze</u> atît pe evenimente care au*

avut loc anterior părăsirii ţării de origine, cît şi pe cele care s-au desfăşurat ulterior părăsirii ţării sale de origine.

(2) O temere bine întemeiată de persecuţie sau un risc real de a fi supus unor vătămări grave se poate baza pe acţiuni exercitate de solicitant după părăsirea ţării de origine, în special în cazul în care s-a stabilit că acţiunile respective constituie expresia şi continuarea convingerilor sau a orientărilor pe care le avea în ţara de origine.

Aprecierea instanței de judecată în privința argumentelor și probelor prezentate de părți.

Din actele dosarului administrativ, explicațiile participanților la proces se reține că, *Vemireddy Kishore Reddy* este cetatean al Indiei, născut în or. ***** India, de naționalitate indian şi de religie hindus. În susținerea identității sale a prezentat copia paşaportului național seria W nr.*****, eliberat la data de 30.11.2022 şi valabil până la data de 29.11.2032.

În cadrul interviului solicitantul a declarat că în anul 2020 a făcut cunoștință cu o domnișoară de origine indiană, însă de religie islamică. Rudele aflând despre relația dată au fost contra și au început a avea probleme din cauza relației indicate. A fost cu domnișoara la oficiul stării civile pentru a oficializa relația, dar angajații aflând că sunt de religii diferite le-au menționat să vină cu o zi mai târziu, iar între timp au anunțat rudele. Tatăl său după ce a aflat noutatea, i-a luat pașaportul, la fel pe stradă a fost atacat de mai multe persoane care l-au lovit, presupune că din cauza legăturii pe care o avea cu domnișoara care era de altă religie.

După evenimentele date a decis să plece din țară în Kazahstan (pe o perioadă de trei luni), Federația Rusă (pe o perioadă de două luni), Republica Belarus (pe o perioadă de 15 zile).Georgia (pe o perioadă de trei luni) şi Uzbekistan (pe o perioadă de două - trei luni).

Ulterior, s-a reîntors în India în or.New Deli, fără ca părinții să cunoască de faptul dat. Aflându-se în orașul dat la fel., în timp ce se plimba pe stradă a fost atacat de o persoană care a încercat să-i taie gâtul, însă a opus rezistență și a fost lovit la cap. După atacul dat a fost internat la o clinică privată. Presupune că agresorul ar fi membru al partidului RSS care este la guvernare, la care personal a fost membru. După incidentul dat a aplicat la viză pentru Republica Moldova, care i-a fost acceptată, iar în ianuarie 2024 prin tranzit prin Turcia a sosit în Republica Moldova.

La 23.08.2024, reclamantul a depus demersul nr.11561/A/24 de acordare a azilului, iar prin decizia nr.7671/24/DAA din 05.12.2025 s-a respins cererea de azil, (f.d.2, 34 dosar administrativ)

În motivarea soluției adoptate, autoritatea publică pârâtă a reținut că solicitantul a părăsit țara de origine în mod legal, având tangență directă cu autoritățile de stat fără a întâmpina careva obstacole, prin ce se constată că solicitantul nu se află în vizorul autorităților de stat ca o persoană ce ar prezenta un pericol național. La fel, solicitantul a

declarat că nu are probleme cu autoritățile naționale, fiind aplicabile prevederile pct.106 din Manualul referitor la proceduri și criterii de determinare a statutului de refugiat în baza Convenției din 1951 și a protocolului din 1967 privind statutul refugiaților care prevede că protecția națională are prioritate față de protecția internațională. Totodată, pârâta a concluzionat că reieșind din sursele ITO, nu sunt suficiente probe pentru a considera că există o probațiune rezonabilă ca solicitantul de azil să-i fie încălcate drepturile sale fundamentale care să constituie acte de persecuție. Cât privește la temeri bine întemeiate de a fi persecutat, prin prisma elementului subiectiv și celui obiectiv, nu rezultă existența unei temeri sau a unei probabilități de persecuție în sensul Convenției din 1951.

La fel, pârâta a făcut referire la faptul că la 22 august 2024, cetățeanul Indiei, Vemireddy Kishore Reddy a fost depistat în situație de aflare ilegală în țară, depășind termenul legal de aflare, ignorând prevederile art.84[1] alin.(2) al legii nr.200 din 16 iulie 2010, iar prin Hotărârea Judecătoriei ***** (sediul Buiucani) din 22.08.2024 s-a recunoscut vinovat Vemireddy Kishore Reddy în comiterea contravenției prevăzută la art.333 alin.(1) Cod contravențional, manifestată prin încălcarea regulilor de ședere în Republica Moldova, prin nepărăsirea voluntară teritoriului țării la expirarea termenului de aflare acordat, aplicându-i-se o sancțiune contravențională cu amendă în mărime de 12 unități convenționale, ceea ce constituie 600 (sase sute) lei.

Concomitent, a fost admis demersul privind aplicarea măsurii de siguranță, s-a dispus expulzarea de pe teritoriul Republicii Moldova a cetățeanului Indiei, Vemireddy Kishore Reddy, s-a dispus luarea în custodie publică a cetățeanului Indiei, Vemireddy Kishore Reddy, pe un termen ce nu va depăși perioada de 30 zile, cu plasarea în Centrul de plasament temporar alstrăinilor al Inspectoratului General pentru Migrație al MAI.

Se atrage atenția că pentru admiterea cererii de azil este necesară efectuarea unei aprecieri individuale în care solicitantul să demonstreze că există justificarea temerilor sale de persecuție, la fel, trebuie stabilită o legătură cauzală între motivele menționate și actele de persecuție (*a se vedea art.43-46 din Legea nr.270 din 18.12.2008),* iar în cazul în care nu se poate stabili această legătură, este dificil de apreciat că acesta are nevoie de protecția unui alt stat.

De asemenea, se impune necesitatea stabilirii dacă solicitantul implicat s-ar afla personal în pericol de a fi supus persecuției în țara în care s-ar reîntoarce, or, existența unui sistem organizat de violări evidente ale drepturilor omului într-o țară neconstituind un motiv suficient pentru a stabili că o persoană ar fi expusă pericolului de persecuție.

Instanța de judecată precizează că potrivit art.31 Cod administrativ, *actele administrative individuale şi operaţiunile administrative scrise trebuie să fie motivate.* Potrivit art.118 Cod administrativ, *(1) Motivarea este operaţiunea administrativă* ***prin care se expun considerentele care justifică emiterea unui act administrativ individual. În motivare se indică temeiurile esenţiale de drept şi de fapt pe care le-a luat în considerare autoritatea publică pentru decizia sa.*** *Din motivarea deciziilor discreţionare trebuie să*

poată fi recunoscute şi punctele de vedere din care autoritatea publică a reieşit la exercitarea dreptului discreţionar. ***Motivarea trebuie să se refere şi la argumentele expuse în cadrul audierii.*** *(2) Motivarea completă a unui act administrativ individual cuprinde: a) motivarea în drept – temeiul legal pentru emiterea actului administrativ, inclusiv formele procedurale obligatorii pe care se bazează actul****; b) motivarea în fapt – oportunitatea emiterii actului administrativ, inclusiv modul de exercitare a dreptului discreţionar, dacă este cazul; c) în cazul actelor administrative defavorabile – o descriere succintă a procedurii administrative care a stat la baza emiterii actului: investigaţii, probe, audieri, opinii ale participanţilor contrare conţinutului final al actului etc. (3) Motivarea completă este obligatorie, este parte integrantă a actului administrativ individual şi condiţionează legalitatea acestuia.***

Instanța de judecată apreciază că autoritatea publică pîrîtă, Inspectoratul General pentru Migrație nu și-a îndeplinit obligaţia de a motiva în fapt şi în drept actele administrative contestate în prezenta speță, însă principiul motivării impune necesitatea ca autoritatea care emite un act administrativ să arate, în mod expres, elementele de fapt şi de drept care determină adoptarea deciziei respective. Motivarea reprezintă un element esenţial pentru formarea convingerii cu privire la legalitatea şi oportunitatea actului administrativ, constituind, totodată, o garanţie a alegerii soluţiei optime de către organul de decizie.

Amploarea şi detalierea motivării depind de natura actului adoptat, iar cerinţele pe care trebuie să le îndeplinească motivarea depind de circumstanţele fiecărui caz. Aşadar, deşi motivarea reprezintă o obligaţie generală, aplicabilă oricărui act administrativ, ea face obiectul unei aprecieri in concreto, după natura acestuia şi contextul adoptării sale, prin prisma obiectivul său, care este prezentarea într-un mod clar şi neechivoc a raţionamentului instituţiei emitente a actului. Motivarea urmăreşte o dublă finalitate: îndeplineşte, în primul rând, o funcţie de transparenţă în profitul beneficiarilor actului, care vor putea, astfel, să verifice dacă actul este sau nu întemeiat; permite, de asemenea, instanţei să realizeze controlul său jurisdicţional, deci în cele din urmă permite reconstituirea raţionamentului efectuat de autorul actului pentru a ajunge la adoptarea acestuia; desigur ea trebuie să figureze chiar în cuprinsul actului şi să fie realizată de autorul său.

În cazul de faţă se reține că la prima vedere reclamantul invocă existența unor probleme de familie, care nu reprezintă motive de acordare a unei forme de protecție.

Totuși, esențial este că familia reclamantului este implicată în politică și fac parte din partidul politic Bharatiya Javatha Party. Tatăl său se numește Negiredy Vemireddy și are funcția de președinte local (regional) în localitatea Hyderabad. A apelat la poliție în urma atacurilor, însă nu a fost înștiințat despre rezultatul examinării. A plecat în altă regiune a Indiei, dar la fel a fost atacat.

Deși familia nu poate fi inclusă în categoria agenților de persecuție, totuși situația reclamantului urmează a fi privită prin prisma posibilității folosirii puterii publice de tatăl său pentru a-și pedepsi fiul, care dorește să se căsătorească cu o femeie de altă religie și din altă

castă. Pedepsirea copiilor de familia sa din motivele invocate de reclamant nu este exclusă în India, ba mai mult sunt posibile crimele legate de onoare.

Așadar, cele invocate de reclamant se încadrează în actele de persecuție prevăzute în art.45 din Legea nr.270 din 18.12.2008 privind azilul în Republica Moldova, iar conform art.19 din aceeași lege, autoritatea publică urma să verifice dacă „omorul de onoare" invocat de reclamant și existent des în India este un motiv serios, că acesta să creadă că va suferi vătămări grave și să se teamă de a se întoarce în țara de origine.

Prin urmare, prin decizia contestată autoritatea publică nu a clarificat dacă a verificat dacă aceste cazuri sunt investigate eficient și dacă autoritățile statului pot acorda protecție unei persoane care dorește să se căsătorească cu o altă persoană din altă castă și religie, în special în cazul în care tatăl său este președintele regional al unui partid, iar partidele prin intermediul art.47 din lege sunt agenți de persecuție.

Potrivit pct.66 din Manualul UNHCR referitor la proceduri şi criterii de determinare a statutului de refugiat în baza Convenției din 1951 și a Protocolului din 1967, *pentru a fi considerată refugiat o persoană trebuie să demonstreze o temere bine întemeiată de a fi persecutată, pentru unul din motivele prezentate mai sus. Nu are importanță dacă persecuția vine dintr-un singur motiv sau dintr-o combinație de două sau mai multe dintre ele. Deseori, solicitantul însuși poate să nu fie conștient de motivele de persecuție de care se teme. În același timp,* ***nu este de datoria lui să-și analizeze cazul într-o asemenea măsură încât să identifice motivele într-un mod foarte precis.***

Mai mult, la soluționarea cererii de azil autorității competente îi revine un rol activ și investighează din oficiu orice împrejurare de fapt şi de drept care ar putea conduce la soluţionarea cauzei, chiar dacă împrejurarea nu a fost invocată sau menţionată expres în cererea de azil sau în plîngere, (art.42 al legii nr.270/2008).

Efectivitatea controlului jurisdicțional impune ca, în cadrul controlului legalității motivelor pe care se întemeiază un act administrativ individual defavorabil, instanța trebuie să se asigure că acesta se bazează pe o bază facturală suficient de solidă. Aceasta presupune, verificarea faptelor invocate în expunerea de motive a actului, astfel încât controlul jurisdicțional să nu se limiteze la aprecierea verosimilității abstracte a motivelor invocate, ci să privească aspectul dacă respectivele motive – sau cel puțin unul dintre ele, considerat suficient în sine pentru susținerea deciziei în cauză –sunt întemeiate. Iar elementul fundamental al caracterului suficient al motivării actului administrativ este cel al legalităţii. Or, este suficientă motivarea care arată aplicarea legilor în vigoare în momentul adoptării actului şi care este capabilă să explice soluţia aleasă de autoritatea publică.

Așadar, motivele invocate de reclamant urmau a fi verificate de autoritatea publică, pentru stabilirea tuturor aspectelor de fapt ale cazului care face obiectul procedurii, fără a se limita la afirmațiile reclamantului ori potrivit art.57 alin.(1) și (2) din legea 270/18.12.2008, *Consilierul de decizie ia toate măsurile pentru colectarea informaţiilor necesare soluţionării cererii de azil. La emiterea deciziei, autoritatea competentă poate lua în considerare*

informaţiile oferite de ÎCNUR, rapoartele Organizaţiei Naţiunilor Unite referitoare la drepturile omului, alte informaţii.

Motivele invocate de reclamant potrivit notei de interviu realizat în cadrul procedurii administrative nu au fost examinate de autoritatea publică pârâtă, însă sunt apreciate de instanța de judecată ca relevante și pertinente de a sta la baza unei temeri bine întemeiate de a fi persecutat, declaraţiile solicitantului sînt coerente şi plauzibile şi nu sînt contrazise de informaţiile din ţara de origine, relevante pentru cazul acestuia.

Suplimentar, argumentele invocate urmau a fi verificate de autoritatea publică în decizia sa nu doar pentru acordarea statutului de refugiat, dar și pentru posibilitatea acordării altei forme de protecție indicate în art.16, 19 al legii, motiv din care actul administrativ urmează a fi anulat.

Cu referire la pretenția reclamantului de obligare a Direcției Azil și Apatridie să emită decizia de admitere a cererii de azil și acordarea statutului de refugiat, în lipsa unei cercetări complexe și multilaterale, la etapa desfășurării procedurii administrative, determină imposibilitatea constituirii dreptului la azil pe cale judiciară.

De menționat că în realizarea controlului judecătoresc, instanța de judecată, cu excepțiile prevăzute de lege, realizează un control retroactiv asupra activității autorității publice. Corespunzător pentru îndeplinirea completă a prevederilor art.224 alin.(1) lit.b) Cod administrativ, prin anularea actului administrativ de respingere a cererii și ulterioara obligare a autorității de emiterea unui act administrativ, este necesar de a stabili dacă la data depunerii cererii revendicarea reclamantului era întemeiată.

În cazul dedus judecării, în lipsa expunerii asupra tuturor invocărilor de către solicitant de către Direcție, generează imposibilitatea stabilirii caracterului întemeiat al cererii de acordare a azilului depusă de Vemireddy Kishore Reddy, la etapa judiciară, or controlul judecătoresc asupra actelor administrative, este unul retroactiv, fapt reiesind din prevederile art.143 alin.(2) Cod administrativ, potrivit căruia aprecierea lagalității sau ilegalității unui act administrativ individual se face în funcție de situația la momentul emiterii lui.

Remedierea celor evidențiate poate avea loc printr-o nouă examinare a cererii depuse de Vemireddy Kishore Reddy cu aplicarea eficientă a instrumentelor prescrise de Legea privind azilul în Republica Moldova nr.270-XVI din 18.12.2008.

Din considerentele enumerate, instanța de judecată consideră necesar de a admite parțial acțiunea de contencios administrativ intentată de *Vemireddy Kishore Reddy* către Inspectoratul General pentru Migrație, Direcția Azil și Apatridie cu anularea deciziei nr.7671/24/DAA din 05.12.2024 de respingere a cererii de azil, în rest acțiunea se respinge ca neintemeiată.

În conformitate cu prevederile art.art.224-225, 229, 232 Cod Administrativ, instanţa de judecată

h o t ă r ă ș t e :

Se admite parțial acțiunea de contencios administrativ intentată la cererea de chemare în judecată depusă de *Vemireddy Kishore Reddy* către Inspectoratul General pentru Migrație, Direcția Azil și Apatridie privind anularea deciziei nr.7671/24/DAA din 05.12.2024 de respingere a cererii de azil.

Se anulează decizia nr.7671/24/DAA din 05.12.2024 de respingere a cererii de azil depusă de *Vemireddy Kishore Reddy*.

În rest acțiunea se respinge ca neîntemeiată.

Hotărârea cu drept de atac la Curtea de Apel Centru în termen de 30 zile de la pronunţarea hotărârii, prin intermediul Judecătoriei Chișinău (Sediul Rîșcani).

Președintele ședinței,
judecător **V.Jomiru-Niculiță**